

In memoriam
DR. MATKOVICS JÓZSEF
1911—1982

Szerkesztőségünk tagját, a jogtudományok doktorát, a nagyra becsült, barátai által tisztelt és szeretett közéleti dolgozót elragadta a halál az élők sorából. Matkovics József a Létünk indulása óta tagja volt lapunk szerkesztő bizottságának. Részt vett a Létünk arculatának és a munkatársak törzsgárdájának kialakításában. Kitartó, módszeres és rendszeres szerkesztő bizottsági munkáját nyugdíjba vonulása után is töretlen ügyszeretettel folytatta. Még részt vett Szabadkán, a Létünk novemberi ülésén, amelyen véglegesítettük a folyóirat 1983. január—februári, valamint a Marx halálának századik évfordulója alkalmából készülő számot. Innen visszatért Belgrádba, s ott rövid kórházi kezelés után, 1982. XII. 5-én, váratlanul elhalálozott.

Matkovics József Szabadkán született, itt fejezte be 1933-ban jogi tanulmányait, 1937-ben pedig ugyancsak a Szabadkai Jogi Karon jogtudományi doktorátust is szerzett. Sokoldalú tevékenységét nemcsak Szabadkán fejtette ki, alapjában véve azonban mégiscsak ebben a városban afirmálódott meggyőződéses marxistává, széles látókörű közéleti dolgozóvá, kiváló felkészültségű jogásszá és humánus kommunistává.

A Létünk szerkesztőségének tagjaként rendkívül értékes és fontos munkát végzett. Alapos marxista felkészültségével, gazdag szaktudásával mindig igényes volt nemcsak a saját írásaival, szakfordításaival, de minden közlésre váró kézirattal szemben is. Szigorú mércével írt recenzióit, kedvező vagy elmarasztaló értékelését a humanizmus és az emberi méltánylás vezérelte. Leginkább a jogtudományok és a politikai rendszerünk témakörében járatos fővárosi, vajdasági és a hazánk más részében élő munkatársainkkal tartott fenn kapcsolatot, szerkesztőségünk megbízásából. Megkülönböztetett figyelmet szentelt szerkesztőségünk egyik lényeges célkitűzésének, a fiatal és pályakezdő szakírók toborzásának. Az e téren elért sikereknek Matkovics József őszintén örült, és meggyőződésünk szerint szerkesztőségi munkásságának is egyik jelentős elégtételét lelte benne.

Dr. Matkovics József már nincs az élők sorában, maradandó értéket hagyott azonban maga mögött, amely emlékezetessé teszi tartalmas és gazdag életét. A Létünk szerkesztőségi tagjaként tövőlegesen hozzájárult ahhoz, hogy a soknemzetiségű szocialista Jugoszláviában eredményesen meginduljon és fejlődjön egy olyan magyar nyelvű társadalomtudományi folyóirat, amely hazánk magyar nemzetiségű dolgozóinak az egyenrangúságát, az el nem kötelezett, öngazgatású Jugoszlávia nemzeti és nemzetiségei együvé tartozását, testvériségét és egységét szorgalmazza. Matkovics József szerkesztőségi munkája, maradandó értékű tevékenységének eredménye tovább él majd azoknak az olvasóknak a sokaságában, akik elmélyültebb marxista meggyőződéséhez és társadalmi tudatához a Létünk is hozzájárult.

A Létünk szerkesztősége
nevében
Rehák László

*

Engedjék meg, hogy a Szerb SZK Alkotmánybírósága bírái és dolgozói közössége nevében utoljára vegyek búcsút dr. Matkovics Józseftől s néhány keresetlen szóval ecseteljem érdemeit.

Matkovics kollégánk még nemrégiben közöttünk járt, az Alkotmánybíróságon. Pártülésre hívtuk. Kifejezett óhaja volt ugyanis, hogy nyugdíjaztatása után is a mi pártszervezetünkben maradjék. Vidám és derűs volt, mint mindig, szívélyesen üdvözöltük egymást, mivel néhány hete nem találkoztunk. Ekkor még rá sem gondoltunk, hogy ez lesz az utolsó találkozásunk. Senki sem tudta, hogy az alattomos betegség már ennyire aláásta az egészségét.

Ma, amikor Matkovics kollégánk már nincs az élők sorában, fájdalommal idézzük a becsületes ember, a kiváló jogász, a fáradhatatlan társadalmi dolgozó és a megalkuvás nélküli kommunista emlékét. Matkovics csendben és szerényen alkotott, kitartóan dolgozott. Alkotó munkájának fényes nyomai maradtak, életútja pedig végig tiszta és példás volt.

Dr. Matkovics József 71 éve született Szabadkán. Itt végezte iskoláit, s itt szerzett oklevelet 1933-ban, a Jogi Karon, 1937-ben pedig már a jogtudományok doktora volt. 1939-ben Újvidéken, a Dunai Bánságban, a háború alatt pedig a Zombori Társadalombiztosítóban dolgozott. Matkovics elvtárs már a háború előtt is a haladó eszmékkel rokonszenvezett, a Horthy-terror idején pedig együttműködött a népfelszabadító mozgalommal. A háború befejeztével minden erejével a szocializmus fellendítéséért küzdött. Előbb joggyakornokként dolgozott szülővárosában, 1947-től pedig a Szabadkai Kerületi Bíróság bírója volt. 1953-ban járási vagyongyogi ügyésszé nevezték ki. A Szerbiai Legfelsőbb Bíróság újvidéki osztályának bírájává 1965-ben, a Szerb SZK Alkotmánybírósága titkárává pedig 1975-ben választották meg. Ezen a tisztségen 1979-ig, nyugdíjaztatásáig maradt.

Matkovics József valamennyi tisztsége felelősségteljes társadalmi munkát és körültekintő, alapos szaktudást igényelt, s így nemcsak szolid jogtudását, de gazdag élettapasztalatát is kamatoztatta. Mivel a Szerb SZK Alkotmánybíróságán 12 évet töltött, így nyugodt lélekkel állíthatom, hogy szaktudásával és társadalmi munkájával jelentősen gyarapította az intézmény tekintélyét. Példás, pontos, megbízható és pedáns, megértő és toleráns dolgozó volt. A fiatal kollégáknak mindig szívesen segített, s ezzel örök hálára kötelezett bennünket. Odaadó és önzetlen munkáját azonban mások is nagyra becsülték, s ennek elismerésül tüntették ki a Vörös Zászló Munkaérdemrenddel (1975), valamint a Testvériség és Egy-ség Aranykoszorús Érdemrendjével (1979).

Matkovics József emlékének adózva nem feledkezhetünk meg kollégánk társadalmi-politikai ténykedéséről sem. Itt említjük meg szakszervezeti, front- és pártaktivista minősítésben, valamint a Szocialista Szövetségben és az öngazgatási testületekben kifejtett tevékenységét. Tagja volt többek között a Tartományi Képviselőház Jogi Tanácsának, a Szabadkai Közgazdasági Kar Tanácsának és elnöke a Tartományi Ügyvédi Kamarának. Munkáját és tisztségét mindig lelkiismeretesen ellátta, soha semmihez sem viszonyult felületesen. Ezt hagyta örökségül valamennyiünknek, akik ismertük és vele dolgoztunk. Ezért is tartjuk meg szép emlékezetünkben. Művelődési tevékenysége ugyancsak figyelemre méltó. Felejthetetlen érdemeket szerzett a magyar és a jugoszláv kulturális kölcsönhatások ápolásában és fejlesztésében azzal, hogy élénken közreműködött a Szerbhorvát—magyar szótár előkészítésében és megjelentetésében. A szó szoros értelmében tehát tettekkel szilárdította testvériségünket és egységünket.

Az elhunyt családja, felesége és fiai fájdalomtól megtörten állnak most itt, s mi fájdalmuk enyhítésére csak annyit mondhatunk: mindenkor büszkék lehetnek a korán elvesztett dr. Matkovics Józsefere.

Nyugodjék békében!

a Szerb SZK Alkotmánybírósága
dolgozói közösségének nevében

Radošin Rajović